

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.564/2009/24. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2010. január 11. napján tartott nyilvános ülés, valamint a 2010. február 9. napján tartott nyilvános fellebbezési tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel, több emberen elkövetett emberölés büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi április hó 09. napján kihirdetett 9.B.482/2007/89. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint:

A vádlott az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéséből feltételes szabadságra későbbi időpontban, legkorábban 40 (negyven) év kitöltése után bocsátható.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.I.323/2007. számú bűnjeljegyzékben szereplő 30. sorszámú 1 db gyapjú garnitúrát és a ... nevére kiállított Rt. feliratú bankkártyát szám alatti lakosnak rendeli kiadni.

Az eljárás során lefoglalt ... nevére kiállított társadalombiztosítási hatósági igazolványt, a ... nevére kiállított adóigazgatási azonosító kártyát, hatósági bizonyítványt, személyi igazolványt és lakcímazonosító kártyát - lefoglalásuk megszüntetése mellett - az azokat kiállító hatóságoknak küldi meg a bíróság.

Az egyéb okiratokra vonatkozó rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

A másodfokú eljárásban 68.900 (Hatvannyolcezer-kilencszáz) Ft a vádlottat terhelő bűnügyi költség merült fel.

I n d o k o l á s :

Ávádlottat az elsőfokú bíróság emberölés büntette (Btk. 166.§ (1) (2) bekezdés b/, d/, f/ pontja) 5 rb. közokirattal visszaélés vétsége (Btk.277.§ (1) bekezdés) és készpénz-helyettesítő fizetési eszközzel való visszaélés vétsége (Btk.313/C.§ (7) bekezdés a/ pontja) miatt halmazati büntetésül életfogytig tartó fegyházbüntetésre és 10 évi közügyektől eltiltásra ítélte.

Kimondta, hogy legkorábban 30 év kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelek sorsáról, a polgári jogi igényről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére jelentett be fellebbezést, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának későbbi időpontban történő meghatározása céljából.

A vádlott és védője elsősorban felmentésért, másodsorban enyhítés érdekében fellebbeztek. A vádlott részletes fellebbezési beadványában lényegét tekintve az eljárás tárgyalási szakában előterjesztett védekezését foglalta össze. Kifogásolta az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenységét és más védő kirendelését kérte, valamint becsatolta - 270/2009. számú anyakönyvi számon - házassági anyakönyvi kivonatát.

... magánfél a 30-as bűnjelsorszámon szereplő 1 db gyapjú garnitúra saját részére történő kiadását kérte arra tekintettel, hogy azt édesanyja, az elhalt sértett, ... vásárolta.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség Bf.231/2008/5-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést helyes indokai alapján fenntartotta, míg a védelmi perorvoslatot alaptalannak ítélte.

A mindenirányú fellebbezések folytán az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a meghozatalát megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta.

A Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen a védő több irányban is bizonyítási indítványokat terjesztett elő az alábbi körben: Kérte, hogy a tyúkólnál vett földmintát a geológus szakértő a vádlott bakancsáról vett földmintával hasonlítsa össze, a híváslistán szereplő telefonszámok ismételt beazonosítása érdekében a T-Mobil és Vodafone telefonszolgáltatók megkeresését, végül az elmeorvos-szakértői vélemény kiegészítését a tüneti epilepszia vonatkozásában.

Ez utóbbi bizonyítási indítványt az ítélet tábla alaposnak találta és a másodfokú eljárásban a Be. 353.§ (1) bekezdése alapján a bizonyítás továbbfejlesztését rendelte el. Az ítélet tábla a Be. 353.§ (2) bekezdésére is figyelemmel az ügyet a továbbiakban a Be. 363.§ (1), (2) bekezdés b/ pontja szerinti tárgyaláson bírálta el.

Beszerezni rendelte a vádlott egészségügyi törzskartonját a büntetés-végrehajtási intézetből, valamint az elhunyt sértettek hagyatéka ügyében keletkezett hagyatékátadó végzést.

A másodfokú eljárásban szükségesnek mutatkozott tisztázni, hogy a vádlottnál esetlegesen epilepsziás tünet együttes fennáll-e, amennyiben igen, ennek van-e jelentősége a vádlott

elmeállapotának megítélésében, arra tekintettel, hogy az ügyben második alkalommal - 2008. október 14. napján készült OSZ. 8883/2008.H számú elmeorvosi vizsgálat hivatkozik arra, hogy az egészségügyi törzskartonban „Dg: drogdependencia, tünetileg epilepsia (???)”. Intézkedést nem igényel” megjegyzés szerepel.

A tárgyaláson a szakértők teljes bizonyossággal kizárták, hogy a vádlott epilepsziás megbetegedésben szenvedne. Pszichés vagy elmeállapotában az első véleményhez képest, a második szakértői vélemény készítésekor sem volt olyan tartalmi változás, amely a beszámítási képességét érintette volna. Az egészségügyi törzskartonján szereplő adatok döntően gerincpanaszokra, hátfájásra és az ágyéki gerinc elfajulásos elváltozására és ezen panaszok gyógyszeres kezelésére vonatkoznak.

A másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen a fellebbviteli főügyészség tárgyaláson jelenlévő képviselője a súlyosításra irányuló fellebbezését fenntartotta.

A védő elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, másodlagosan a felmentére, végül az enyhítésre irányuló jogorvoslatot tartotta fent.

Az ítélet tábla a felülbírálat során megállapította, hogy a megyei bíróság eljárási szabályt nem sértve folytatta le a széles körű bizonyítási eljárást. Ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és a másodfokú eljárásban felvett bizonyítás eredményeképpen az is megállapítható, hogy az elmeorvos-szakértők kellő alaposággal jártak el az elsőfokú eljárásban a vádlott elmebeli státusának meghatározásakor. A megyei bíróság által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól és csupán az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetését követően bekövetkezett azon változással egészítendő ki, hogy a vádlott 2009. november 3. napján házasságot kötött-val.

Továbbá a 3118.Kjő.348/2006. számú 2006. december 28. napján jogerős hagyatékátadó végzés tanúsága szerinttörvényes örökösei ... és ... , míg ... törvényes örököse

Az így kiegészített tényállás maradéktalanul megalapozott, az ítélet tábla felülbírálata során irányadónak tekintette. Ezért az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló védői érvelés a Be. 351.§ (1) bekezdésére figyelemmel a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az egyes tényállásokkal kapcsolatban egyenként és összességében körültekintően elemezte a személyi és tárgyi bizonyítékok rendszerét.

A megyei bíróság ítéletének a 29. oldal utolsó bekezdésétől elemezte a vádlottnak a nyomozás során összesen 7 alkalommal tett részletes beismerő vallomását, amelyet a harmadik tárgyalási napon írásbeli vallomásában visszavont.

Kellő körültekintéssel vizsgálta a vádlott azon védekezését, mely szerint a vádbeli cselekményt ismeretlen férfiak követték el, akikkel mobiltelefonon tartotta a kapcsolatot és az elkövetésről videofelvételt is mutattak neki.

Az elsőfokú bíróság logikai hibát nem vétve vetette el a vádlott védekezését. Valamennyi rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgált, így elemzés alá vette a híváslistákat, a

tanúvallomásokat, valamint kellő gondot fordított a televízióra került földmaradványok vizsgálatával kapcsolatban felmerült kételyekre is. E körben kifejtett állásfoglalását (ítélet 40. oldal 1-2. bekezdés) az ítélet tábla is osztotta, hasonlóképpen a SIM kártya használatával kapcsolatos álláspontját is. Így e körben további bizonyítás felvételét az ítélet tábla nem tartotta szükségesnek.

Vizsgálta az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság vétett-e olyan hibát, amely aggályossá tenné bizonyíték értékelési tevékenységét, amelyre a vádlott is hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő tevékenysége megfelelt a logika szabályainak, zárt láncot alkottak a vádlotthoz, a helyszínhez, a motívumhoz köthető személyi és tárgyi bizonyítékok.

A vádlotti védekezés minden tényadatot nélkülöző, életszerűtlen volt. Más elkövető vagy elkövetők személye teljes bizonyossággal kizárható volt, így az elsőfokú bíróság törvényesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére.

A felmentésre irányuló védelmi jogorvoslat a fentiek alapján nem foghatott helyt.

Helytálló a cselekmények jogi minősítése és az élet elleni cselekmény minősítő körülményeihez fűzött jogi indokolás is.

Kétségtelen, hogy az elkövetés módja az előre kiterveltség irányába mutatna, azonban az eljárás során kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a vádlott kifejezetten lopási szándékkal érkezett (az eltulajdonítani szándékozott vagyontárgyakból elsősorban eljegyzését akarta finanszírozni) a sértettek portájára.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó bűnösségi körülményeket feltárta és javarészt helyesen értékelte. Az ítélet tábla álláspontja szerint további súlyosító körülmény az elkövetés véghezvitelének gátlástalan, elvetemült, az emberi méltóságot mélyen megalázó volta.

Csupán megjegyzi az ítélet tábla, hogy a másodfokú eljárásban a vádlott részéről semmilyen megbánás nem volt tapasztalható. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a vádlott cselekménye közfelháborodást váltott ki.

Az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, miszerint a vádlott személyében rejlő kimagasló társadalomra veszélyesség, a többszörösen minősülő élet elleni cselekmény elkövetése a Btk. 37. és 83.§-ában foglaltak szem előtt tartásával kizárólag életfogytig tartó szabadságvesztés alkalmazásával büntetendő.

Alaposnak bizonyult ugyanakkor az ügyész súlyosításra irányuló fellebbezése a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározása körében.

Az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményekre tekintettel a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a törvényi minimumban, 30 évben határozta meg.

E tartam nem felel meg sem a speciális, sem pedig a generális prevenció elvének, annak meghatározása későbbi időpontban 40 év elteltével indokolt és egyben szükséges is.

Az elsőfokú bíróság által felsorolt és a másodfokú bíróság által részben kiegészített súlyosító körülmények rendkívüli nyomatékára figyelemmel a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának későbbi időpontban történő megállapítására irányuló ügyészi fellebbezést mindenben megalapozottnak találta. Fentiekből következően az enyhítést célzó védelmi jogorvoslatok nem foghattak helyt.

Az elsőfokú bíróság rendelkezett az eljárás során lefoglalt számos bűnjel sorsáról, amely javarészt helytálló.

Az ítélet tábla nem látta akadályát - figyelemmel törvényes örökös kérelmére és indokára -, hogy a Bj.I.323/2007. számú bűnjeljegyzéken szereplő 30. sorszám alatti 1 db gypjú garnitúra az ő részére kerüljön kiadásra.

Az ítélet 13. oldal első bekezdésében felsorolt okiratokat a 11/2003.(V.8.)IM-BM-PM együttes rendelet 87.§-a alapján a kiállító hatóságnak rendelte megküldeni. Mellőzni volt indokolt az ítélet 13. oldal 2. bekezdésében írt egyéb okiratok sorsáról szóló rendelkezést, mivel ezek sorsáról a korábbiakban az elsőfokú bíróság már rendelkezett. (Bj.323/2007 bűnjeljegyzék 22., 227., 253., 281. sorszám.)

Az egyéb járulékos rendelkezéseket az ítélet tábla helytállónak találta.

Mindezekre figyelemmel az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a jelzett körben a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, egyéb helyes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

Az előzetes letartóztatásba történő további beszámításról a Btk. 99.§ (1) bekezdése, míg a másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről a Be. 381.§ (1) bekezdés alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2010. február 9.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 9.B.482/2007/89. számú ítélete a másodfokú határozatban írt változtatással 2010. február 9. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2010. február 9.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke